

L'Amor al món medieval

Ges2, Literatura Catalana

1 Introducció

En aquesta sortida al Museu d'Història, ens plantejarem breument quina visió hi havia de l'amor a l'època medieval. Què en van dir Eiximenis i Bernat Metge? Quina visió tenien de les dones? Per què la religió i el patriarcat han anat en contra de les dones i la literatura al llarg de la història?

2 Tipus d'amor al món medieval

2.1 Religiós

Era un contracte de convivència entre home i dona. L'únic amor racional possible és el que l'ésser humà sent per Déu.

2.2 Pagà

1. L'amor trobadoresc: fina amor.
2. L'amor carnal: l'amor passió.
3. L'amor Hereos: L'amor entès com una malaltia del cervell -coneixement sensible-.

2.3 Una mica de medicina medieval

- Francesc Eiximenis:
  1. "Als nens petits no se'ls ha de llegir poètiques banals, ja que allò que aprenen els infants ho retenen tota la vida. Està prohibit al cristià llegir els llibres dels poetes, car les ficcions encenen els lectors a carnals delits i a altres mals."

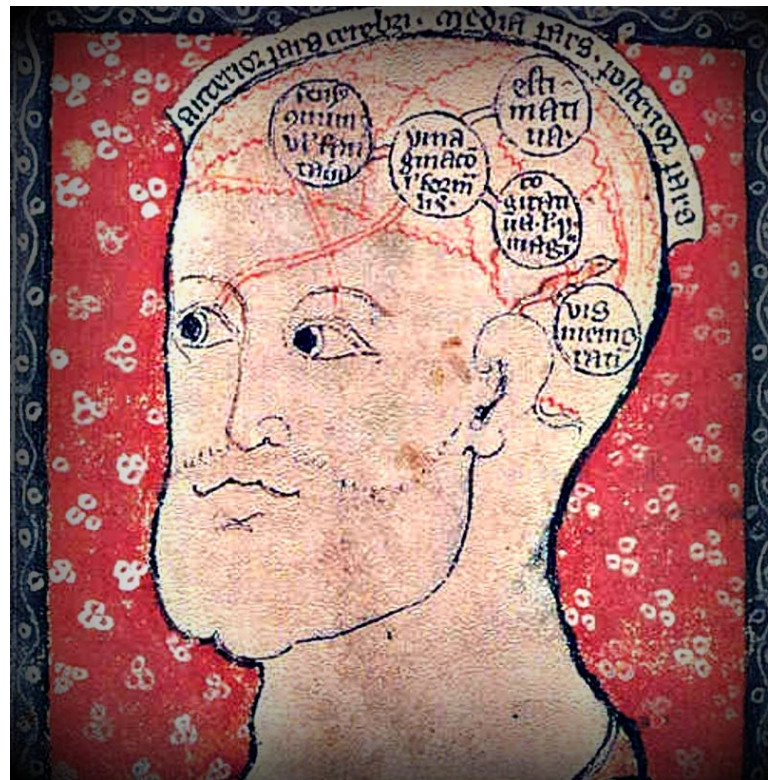

Figure 1: Aquesta és una il·lustració d'un cervell medieval del XIV.

Coneixement racional	Coneixement sensible
Correspon a l'ànima	Correspon al cos
1. enteniment	1. sentit comú
2. voluntat	2. fantasia
3. memòria	estimativa

Table 1: L'amor afecta les cambres 2 i 3 del coneixement sensible. Afecta la imatge que es recorda de la persona estimada i en fa un balanç erroni. L'amor pertorba l'enteniment, no hi pot haver un amor humà idealitzable. La literatura també es considerava part del coneixement sensible i torbava l'ànima amb verins dolços.

2. "Epicuri va dir que l'enamorament era dolçor de cor, fruit de la present vida, goig de la pensa, aire i repòs i alegria que omple l'ànima, plaer que no para. I també deixa que l'home que ignorava l'amor carnal i que no havia tastat el delit de l'enamorament, la part de la seva vida havia perduda. I qui no havia estat enamorat de fembra, era com una estàtua morta."
3. "Veges l'hom enamort què ama quan ama fembra i veuràs que ama un sac de fems pintat de fora, qui en la faç porta metzines. I l'home mesquí, embriac i emmetzinat per aquesta fembra, dóna per ella el seu amor, i la seva preciosa ànima i el seu cor i tot el que té"

teu pensament, i coneixent-la seràs breument gorit. Però digues, vols curar-te? - Molt ho desitjo si malalt sóc, però no me n'havia adonat."

- Bernat Metge

1. "Elles, coneixent els seus defalliments, volen que hom pensi que tenen moltes coses que la natura no els ha donat. I per haver especialment la carn lluent i clara, no us penséssiu que no envelleixen abans de temps, ni que no perdin les dents i facin pudor; sinó que les aigües, perfums, algàlia, ambre i coses que porten, supleixen llur pudor."
2. " Desitjoses que els seus cabells negres siguin semblants a fil d'or, moltes vegades amb sofre, soving amb aigües, sabons i lleixius de diverses centres, i especialment de mares de vi grec i de ginesta, i a vegades amb sagí de serp i de guatlla i amb els raigs de sol; converteixen els seus cabells en el color que desitgen."
3. -Certament, vull que sàpigues que jo amo i sóc coralment amat per una dona que iguala i sobrepuja en saviesa, bellesa i graciositat tota dona vivent. -Oh! ets foll i de lleugera creença! No saps què són dones tan bé com jo. Són això paraules d'home amb sana pensa? Deixa aquestes coses a homes ociosos, bans i il·literats, ja que el teu enginy no s'ha de distribuir amb amor. Si vols, coneixeràs bé la malaltia del